

Akamik a sinto vallásban nagy tiszteletnek örvendenek. Ezek a lények nem csak istenségek lehettek – akiknek a világ keletkezése köszönhető –, hanem bolyongó szellemek, a helyszínek őrzői; vagy akár az ősök és a hősök lelkei, akik valamilyen történelmi dolgot vittek véghez. Japánt a nyolcmillió kamik országának tartják és a szellemekkel való kapcsolódás a mai napig megtalálható a szigetországban, még ha a beléjük vetett hit meggyengült. Mi lehet ennek az oka?

Sokszínű kamik

A kamik a menny és a föld istenei, akiknek a mindenség, így a Föld létrejötte köszönhető. A japán krónikák szerint ők alapí-

Japán szellemei

A kamiktól a szellemidéző papnőig

Japánban több millió kamit, azaz szellemet számlálnak a legendák alapján. A szigetország lakóinak a túlvilági létezésbe vetett hite nem csak a régmúlt történeteiben található meg, hanem a modern paranormális kutatásokban is. Kik voltak azok a papnők, akik az élők és a holtak világát kötötték össze? Hitelesek-e azok a médiumok, akik a 20. században tevékenykedtek és tisztánlátással rendelkeztek, vagy kapcsolatban álltak az ősi kamikkal?

tották meg a szigetország civilizációját i.e. 14 000 évvel – azaz a Dzsómon-korban – és tőlük származnak az őscsászárok. A kamik hozták létre az őskáoszából a rendet. A teremtő szellemek közül a legfontosabb Izanagi isten és női párja, Izanami, akik elsőként érkeztek a Mennyekből a Földre, hogy létrehozzák az életet.

Az ősi történetekből kiderül, hogy mindketten halandók voltak és amikor Izanami meghalt, akkor a férfi utána ment Jomiba, azaz a Holtak földjére, hogy visszahozza őt. Azonban a szellemek üldözöbe vették Izanagit és épphogy sikerült megmenekülnie. Mivel a halál büze megérintette, ezért megmosakodott és a könnyeiből jött létre Amateraszu, a Nap istennője. Ő az egyik legfontosabb istennő a japán mitológiában.

Hosszú lenne felsorolni, hogy milyen módon jöttek létre a különböző istenségek és kamik, de az első japán császár, akit Dzsinnmunak hívtak, Amateraszura vezetői vissza az eredetét. Így az egész japán császári család az összes őssel napjainkig bezárólag isteni eredettel bír. Ez az oka

annak, hogy a császárokat nagyon hosszú ideig halhatatlannak tartották.

A kamikhoz a különböző shinto szentélyekben imádkoznak, hogy segítsenek az embereken. Népszerű kamik közé tartoznak például a kicunék, azaz a rókaszellemek. A japánok a rókákat különös lényeknek tartják, akik képesek emberi alakot ölteni. A kicunék olykor még embert is megszállhatnak azért, hogy a túlvilágról érkező üzeneteket adhassanak át rajta keresztül. Kétségteljesen a hozzánk legközelebb álló szellemalak a Yurei, ami a visszatérő lélek. Ezek nem tudtak átkelni a túlvilágra, mert például erőszakos halált haltak. A régi temetési rituálék során fehér kimonóban temették el a halottat, így a Yurei is abban jelenik meg.

A buddhizmussal való keveredés során a kamik száma folyamatosan bővült, azonban ez szakadáshoz és hitbéli vitákhoz vezetett. A kormány a vallással akarta befolyásolni a népet, míg a papság ennek a haszonélvezője volt. A törés akkor következett be, amikor a második világháború fegyverletétele után II. Hirohito császár-

nak kötelessége volt kibocsájtania egy közleményt, miszerint ő nem egy élő isten. A japán társadalom ugyanis szervezett egyiséget alkot, amelynek tetején a császári család áll.

Médiumok és parapszichológia

Japánban régóta kétféle papnő tevékenykedett, ami a sámánizmushoz vezethető vissza: a mikók és az itakók. Az itakók születésüktől kezdődően vakok vagy gyengénlátók voltak, akik többévtényi aszketikus gyakorlatok és rituálék révén kerülnek kapcsolatba a kamikkal. Napjainkban csak 20 itakó él Japánban és inkább tanácsadóként működnek közre, mint médiumként.

A mikók olyan szűz papnők, akik sinto szentélyekben dolgoznak és a szellemek rajtuk keresztül szólalnak meg, hogy átadják az üzeneteiket. A mikó képzés során a nők megtanulják a transzállapot elérését és hogy miként uralkodjanak a kamikon, akik meg akarják szállni őket.

Jelenleg sok mikó dolgozik az országban, de a kortárs mikók többsége inkább csak segíti a szertartások lebonyolítását. A Meidzsi-korszakban (1868-1912) a mikók és az itakók tevékenységét betiltották, mert a császárt tartották a nemzet fő kamijának. Minden mást elkülönítettek tőle és a szertartásokat megszüntették. Ebben a korban Japán elnyugatiasodott, mert az addig zárkózott szigetország megnyitotta kapuit és jelentős mértékben megváltozott. Nyugaton ekkoriban tombolt a spiritizmus, ahol a médiumok kapcsolatba kerültek a szellemek világával. Ez a felfogás elég könnyen táptalajra talált Japánban, ami az eddig leírtak ismeretében nem meglepő.

Úgy 1884 körül került a szigetországba a Kokkuri-san, azaz a szellemidéző tábla, amit éveken keresztül szórakozásként

használtak. Wasaburo Asano (1874-1937) tanár úttörője volt a pszichikai kutatásoknak, aki a Tokiói Császári Egyetem angol irodalmi szakán oktatott, így hozzáférhette a nyugati spirítiszta művekhez.

1916-ban csatlakozott egy új sintó valláshoz, az Oomotóhoz, amelyet Nagy Forrásnak vagy Eredetnek fordíthatunk. Az 1892-ben alapult hitrendszer Nao Deguchi hozta létre, amikor egy szellemi jellegű álma volt Konjin kamival, akinek üzeneteit tolmácsolta.

A szekta annak köszönhette népszerűségét, hogy a chinkon kishin nevű gyakorlatot is alkalmazták, ami a szellemi megszállottság előidézését jelentette. Annyira népszerűvé vált – több mint 8 millió kö-

Shinrei Kagaku Kenkyujo-t, a Japán Pszichológiai Kutatási Társaságot. Saját tapasztalatai is voltak: „Eltökéltem magam egy hároméves szigorú testi és szellemi tréningre abban a reményben, hogy ezáltal alkalmassá teszem magamat a kutatás feladatára. Csak növényi edelelekkel táplálkoztam és hosszú órákat töltöttem magamnak olyan irányú koncentrációjával, hogy semmire se gondoljak. A folytonos gyakorlat esztendői képessé tettek arra, hogy nemcsak rég elhalt barátaimmal léphettem érintkezésbe, hanem hogy látni, sőt beszélni tudtam oly ismerősökkel, kik sok száz mértföldnyi távolságban éltek. Saját tapasztalataimból tudom, hogy körül vagyunk véve hasonló közönséges, de láthatatlan szellemek által. Ahogy az embe-

nyeket általánosan megismerik s akkor csodálkozni fogunk azon a hitetlenségen, mely tagadta, amit ma már néhányan igazságnak ismertünk fel.” Asano több médiumot vizsgált, akik kamikkal beszélgettek. Egy másik egyetemi tudós, Tomokichi Fukurai (1869-1952) is érdeklődött a téma iránt. Olyan híres médiumokat vizsgált, mint Chizuko Mifune (1886-1911), aki tisztánlátónak mondta magát és az egyetemen tesztelhetők képességeit. A médiumi kutatás Japánban – mint a világ más országaiban – két irányzatra szakadt: az egyik, miszerint a médium a szellemekkel beszélget, a másik, hogy valójában a saját extraszenzoros érzékeléseit használja, amihez nincs szükség kamikra.

Megújuló korszellem

Az évtizedek előrehaladásával a japánok egyre többet foglalkoztak tudományos szempontból a reinkarnáció, a halál utáni élet és a kísértetjárás jelenségeivel. A törekvéseket folyamatosan megpecsételték az olyan szekták, amik veszélyeztették a császár hatalmát vagy az állampolgárokat. Naga Osawa (1903-1984) olyan új vallást alapított, és azt állította, hogy kapcsolatban volt Amateraszival, így kizárólag ő lehet Japán uralkodója. A szellemektől kapott kinyilatkoztatások miatt a negyvenes években egyre több követője akadt, így orákulumként tekintettek rá.

Ugyanígy állt ez Kitamura Sayo-ra (1900-1967), akit 1944-ben szállt meg a Napis-tenő és egy új világ eljöveteleit hirdette. Hamarosan kritizálni kezdte a császári családot és a kormány tagjait.

A hasonló szervezetek sorsát Aszahara Sókó (1955-2018) pecsételte meg végleg, aki 1995ben a szektájával terrorcselekményt hajtott végre. A férfi egyébként a buddhizmust terjesztette és önmagát az egyetlen megvilágosodott embernek tartotta. Az emberei a tokiói metrókon gáztámadást indítottak, amely miatt 13-an meghaltak és 6 ezren megsebesültek.

Természetesen nem szabad átesnünk a ló túloldalára azt gondolva, hogy minden ember szélhámos, aki azt állította, hogy kamikkal állt kapcsolatban. Napjainkban is felbukkannak ilyenek az országban és gyakran szerepelnek a médiában. Mindenesetre sokatmondó, hogy Japán társadalma egyre inkább ateista. Bár időnként meglátogatják a sintó templomokat és kéréseket intéznek a kamik felé, de csak megszokásból. Valójában abba az irányba haladnak, hogy örökre elveszítsék kapcsolataikat a transzcendens világgal.

MISKOLCI LÁSZLÓ

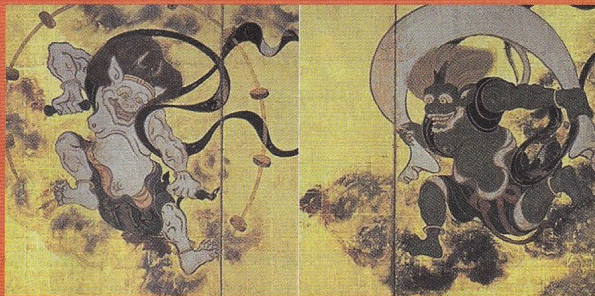
vetővel -, hogy a japán kormány üldözni kezdte és a gyakorlatokat betiltották. Többek között azért, mert Kuni-no-Tokotachi kamit jobban tisztelték, mint Amateraszt. A vallásnak olyan követői akadtak, mint például Morihei Ueshiba, az Aikido harcművészet megalapítója, ahol szintén gyakorolnak a vallásból átvett meditációs és légzési technikákat.

Visszatérve Asanohoz, őt a megszállottság technikák érdekelték, de végül kilépett a vallásból és 1923-ban megalapította a

ri fül bizonyos hangokat nem tud észlelni, éppúgy az emberi szem sem látja azokat az éterikus vibrációkat, amikből, nézetem szerint, ezek a szellemalakok alkotva vannak. Bizonyos feltételek mellett és hosszadalmas gyakorlat után viszont nemcsak láthatókká válnak, hanem beszélni is kezdenek. Ma még csak egy parányi tudással bírunk s nagyjából a sötétben tapogatózunk, akárcsak a régi orvosok, akik csak fokozatosan kutatták ki az emberi test misztériumait. Bizalommal várom azt az időt, mikor a pszichikai tünemé-

Japánna válni

Asano tanár egyik jóbarátja Lafcadio Hearn (1850-1904) ír-görög riporter és író volt. 1890-től angol irodalmat adott elő az egyetemen és feleségül vette egy szamuráj lányát. 1899-ben egy gyűjteményt tett közzé a szellemekkel kapcsolatos mesékről és áttért a buddhista hitre. Többek között

az ő szemlélete és írásai óriási mértékben hatottak a nyugati kultúrára. Végül

még japán nevet is kapott: Koizumi Jakumonak hívták.